

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen

verschijnt eens in de veertien dagen

Kommissie van redactie:

Ds. M. Baan, Zeist; Ds. G. Blom, Meerkerk; Ds. H. C. van der Ent, Katwijk aan Zee; Ds. R. Kok, Nijkerk; Ds. H. van Leeuwen, Urk; Ds. D. Slagboom, Dordrecht-Centrum; Ds. M. C. Tanis, Sliedrecht-Centrum; J. van Heteren, Sliedrecht-Centrum en Joh. van der Lee, Alphen aan den Rijn.

Redactie:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13, Meerkerk. Telefoon 01837-357

Administratie:

Joh. van der Lee, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn, tel. 01720-3814, postrekening 704350, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het pand” te Alphen aan den Rijn. Abonnementsprijs f 8,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en voor Canada 4 dollar per jaar. Advertenties f 0,20 per m.m. Bij kontrakt korting.

Kwade wateren gezond gemaakt

En de mannen der stad zeiden tot Elisa, zie toch de woning dezer stad is goed, gelijk als mijnheer ziet; maar het water is kwaad en het land onvruchtbaar.

II Kon. 2 : 19

Het wonder wordt genoemd het liefste kind van het geloof. Een wonder is iets, dat openbaar komt, wanneer de gewone wetten der natuur doorbroken worden. Een wonder is een schepping, iets nieuws, dat anders nooit gezien wordt.

Gij zijt die God, die wonder doet. Zie ik heb wat nieuws geschapen: de vrouw zal de man omvangen. Jer. 31. Het grootste wonder, dat ooit gezien werd en in welks wonder alle wonderen alleen verklaard kunnen worden.

Door het geloof verstaan wij, dat de wereld door het Woord Gods is voorbereid.

Ook hier hebben we te doen met een wonder. Elia is ten hemel gevaren en Eliza, die daarvan getuige was en ook de opvolger was van Elia, verschijnt in Jericho. Jericho-palmstad. Deze stad was eenmaal verwoest en Jozua sprak: Vervloekt zij de man voor het aangezicht des Heeren, die zich opmaken zal, en deze stad herbouwen zal, dat hij ze grondveste op zijn eerstgeboren zoon en hare poorten stelle op zijn jongste zoon.

Jericho lag dus onder de vloek. En de profetie van Jozua is vervuld want zo lezen we: 1 Kon. 16 : 34. In zijne dagen bouwde Hiël de Betheliet Jericho; op Abiram zijn eerstgeboren zoon heeft hij haar gegrondvest en op Sechob zijn jongste zoon heeft hij haar poorten gesteld; naar het Woord des Heeren dat Hij door de dienst van Jozua sprak.

Hier hebben we een beeld van de vloek, die weggenomen wordt door den groten Eerstgeborene. Immers gelijk Jericho lag onder de vloek zo ook de zondaar. Ja hij ligt onder de plaag van de kwade en bittere waters der zonde. Niets, ja niets kon verandering daar in brengen, geen rijkdom of wijsheid, neen niets kan de zondaar redden. Ze hebben allen gezondigd en derven de heerlijkheid Gods. Doch wat een Evangelie. Want gelijk Jericho gegrond werd op de eerstgeboren zoon van Hiël, zo ook, en zie hier het onnagaanbare wonder, zo ook wordt een arme en schuldige zondaar, door de genadige schenking en toepassing van het bloed en de gerechtigheid van Christus gegrond op die grote en alles tebovengaande Eerstgeborene Christus Jezus. In welke wij hebben, de verlossing door Zijn bloed, n.l. de vergeving der zonde. De welke is het beeld des onzienlijke Gods, de Eerstgeborene aller creaturen.

Als Elia nu ter stad ingaat komen de inwoners tot hem en delen hem mede, dat wat het uitwendig aanzien der stad betrof, dat alles in orde was. Het klimaat was schoon, de plaats behaaglijk. Dit nu is het beeld van de mens van nature. Omringd door algemene weldaden en voorrechten, ja zelfs dat hij onder het Evangelie verkeert. Doch dit is niet genoeg. Neen! Want zo lezen we verder: „maar het water is kwaad en het land onvruchtbaar”.

Dit nu is de toestand van hen, die wel verkeren onder de algemene weldaden en zelfs onder het Evangelie, maar die niet geheeld zijn door het Evangelie. Vijgen en druiven of andere vruchten kunnen niet groeien onder de doornen en distelen van 's mensen onvernieuwde natuur. Uit het hart

komen voort boze bedenkingen enz. Wie kan een reine geven uit een onreine.

Doch zie nu hier, de profeet zegt: breng mij een nieuwe schaal en legt zout daarin. We kunnen hier een zinspel maken: een nieuwe schaal, het nieuwe testament, een vervuld Evangelie en de inhoud daarvan, niet alleen het oude, maar nog veel meer in het nieuwe is Christus.

Hij wierp het zout in de waterwel, hij wierp het niet in het water dat geput was, maar de put zelf moest gezond gemaakt.

Het zout moest in contact komen met de put. Die hun eigenwaarde en eigengerechtigheid vasthouden reinigen de stroom, maar niet de put. Het is niet Christus in de Bijbel, die heelt maar Christus in het hart. Heb zout in uzelf. Dit is het enige middel. Hierdoor alleen worden de bittere wateren gezond. Opdat Christus door het geloof in uwe harten ware.

Alzo werd het water gezond. De stroom was nu gezond, omdat de put gezond was. Maakt de boom goed en zijn vrucht zal goed zijn. Dit is de ware verandering en vernieuwing des harten. Dan worden de hartstochten gerageld, de wandel geheiligd en de wil gebogen. Dat is de nieuwe mens des harten, die naar God geschapen is, in ware kennis. Dat is de geboorte van boven, dat is de nieuwe mens, die vernieuwd wordt van dag tot dag. De wateren mogen in het zelfde kanaal blijven, maar hoe verschillend zijn de gevolgen.

Daar was vruchtbaarheid. Dood en onvruchtbaarheid zijn verkeerd in leven en vruchtbaarheid. Het wonder door de goddelijke kracht van de Heilige Geest verheerlijkt. Uw vrucht wordt uit Mij gevonden. Blijf in Mij en ik in U; gelijkwijs de rank geen vrucht kon dragen van zichzelf, zo ze niet in de wijnstok blijft, alzo ook gij niet, zo ge in Mij niet blijft. Joh. 15 : 4.

Genade voor de zondaar is groot. Het is een rijk Evangelie voor arme zondaren. Maar genade in de zondaar, dat is de kracht van het Evangelie,

VAN DE ADMINISTRATIE

Als U dit mag lezen, zijn wij gekomen aan het laatste no. van de 5de jaargang van ons blad. Aan het eind van deze 5de jaargang willen wij allen hartelijk dank zeggen voor de steun die wij mochten ontvangen, bij het vele werk dat aan ons blad verbonden is. Vele reacties ontvingen wij over de inhoud van „Bewaar het Pand”, wat ons heeft bemoedigd. Daarnaast mochten wij ook financiële steun ontvangen, zodat de uitgave van ons blad kon worden bestendigd. Voor dit alles onze hartelijke dank en bij de voortduur willen wij de uitgave van ons blad bij U blijven aanbevelen met de bede, dat 's Heeren zegen op dat alles moge rusten. Bij vernieuwing worden wij genoodzaakt vriendelijk te verzoeken, adreswijzigingen aan ons toe te zenden. Via de P.T.T. ontvangen wij vele bladen retour, met de mededeling vertrokken, adres onbekend of het adres waar men heen vertrokken is. Als U weet dat steeds extra port betaald moet worden, zal het duidelijk zijn, dat dit alles vele onnodige uitgaven medebrengt. Elk blad dat extra verzonden wordt, moet worden voorzien van 15 cent aan postzegels en dan nog het vele werk daaraan verbonden. Mag dit voor het laatst ons verzoek zijn, om medewerking?

Met veel dank mogen wij vermelden dat extra werd ontvangen f 247,25, w.o. f 50,— van de kerk te Oud-Vossemeer en 10 Dollar (f 35,—) uit Canada, terwijl wij weer 6 nieuwe abonnees konden noteren. D.V. tot een volgende maal.

Ons gironummer is 704350 t.n.v. Adm. Bewaar het Pand, Kwartelstraat 74, Alphen a.d. Rijn. v.d.L.

Naschrift:

Het ligt in de bedoeling bij het eerste nummer van de nieuwe jaargang een girokaart in te sluiten. Deze is alleen bedoeld voor hen, die nog niet tot betaling van het abonnementsgeld voor de 6e jaargang overgingen. We zouden het zeer op prijs stellen, dat zij spoedig van dit formulier gebruik wilden maken. U weet het, de prijs is nu f 8,—, maar u moogt vrijwillig meer gireren. Een betrekkelijk groot aantal abonnees heeft voor de nieuwe jaargang al betaald. Wij zijn daar dankbaar voor. Eigenlijk zouden zij in het volgende nummer geen girokaart moeten ontvangen. Maar het is niet mogelijk om hun het blad te sturen zonder die kaart. Daarom wijzen we er nu al op, dat de kaart niet bedoeld is voor hen, die al betaalden. Zij behoeven niet voor de tweede keer te betalen. B.

is 't grootst. Buiten dit „zout” is alles dood en onvruchtbaar. Daarom:

Doodt Gij dan den ouden zin

Neem geheel den nieuwen in

En vernieuw het elken dage.

Dat ik Jezus beeltnis drage.

Clifton

Smits

17 april 1971

Dat is een datum om te onthouden. D.V. hopen dan de vrienden van Bewaar het Pand elkaar te ontmoeten in Dordrecht, een plaats, die zeer gunstig gelegen is voor een groot gedeelte van ons land.

De commissie van redactie organiseert daar een samenkomst, omdat haar al lang gebleken is en telkens weer blijkt, dat onze lezers elkaar willen ontmoeten, zoals bij voorbeeld ook plaats vindt op bepaalde zendingssamenkomsten. We zijn ervan overtuigd, dat zo'n samenkomst de onderlinge band kan versterken en in het belang is van het doel, dat met de uitgave van ons blad wordt beoogd.

We hopen samen te komen in het kerkgebouw van de kerk van Dordrecht-centrum, Singel 192. We willen beginnen om half 11 v.m. en ongeveer kwart voor 4 n.m. eindigen. De bedoeling is, dat D.V. Ds. Blom 's morgens opent. Daarna zal Ds. H. C. van der Ent spreken en Ds. M. C. Tanis de morgenvergadering sluiten en een zegen vragen voor de maaltijd.

In de zaal bij de kerk is gelegenheid voor het gebruik van de maaltijd. Men moet zelf zorgen

voor brood. Wel kan een kop koffie worden aangeboden.

De middagvergadering zal om 2 uur beginnen. Ds. M. Baan zal deze openen. Ds. R. Kok zal spreken en Ds. D. Slagboom eindigen. Alles natuurlijk zo de Heere wil en wij leven.

Men heeft in de middagpauze ruimschoots gelegenheid elkaar te ontmoeten. De samenkomst is zo tijdig afgelopen, dat allen weer op tijd thuis kunnen zijn.

Er zal 's morgens en 's middags een collecte worden gehouden ten bate van de uitgave van ons blad.

We gaan ervan uit, dat velen van deze gelegenheid gebruik willen maken om elkaar in Dordrecht te ontmoeten, zodat een bijzondere opwekking niet nodig is. Het kerkgebouw is ruim en kan aan vele honderden bezoekers een plaats bieden.

Allen, die hier belangstelling voor hebben en gelegenheid hebben hopen we dus op 17 april a.s. te Dordrecht te ontmoeten. Geve de Heere ons een goede dag in Zijn gunst.

Natuurlijk zijn ook zij die geen abonné van „Bewaar het Pand” zijn, maar wel met het doel daarvan sympathiseren, van harte welkom.

B.

De Christinnereis is voor jong en oud

(54)

Wederom gingen enige dagen voorbij, en toen ontving Neerslachtig een boodschap, en wel in de volgende woorden: „Bevende man; ik kom u verwittigen dat gij tegen de aanstaande dag des Heeren bij uw Koning wordt verwacht. Bij Hem zult gij juichen van vreugde als gij voor eeuwig zult verlost zijn van vrees en twijfel!“. En, zeide de bode, „dit zij u het teken: de opheffing der stem zal zijn gelijk die eens sprinkhaans“.

Toen de dochter van Neerslachtig, Zeerbevreesd, gehoord had wat er was voorgevallen, riep zij dat zij zo gaarne met haar vader wilde mee gaan. Nu zeide Neerslachtig tot zijn vrienden: „Gij weet wat mijn dochter en ik zelf hebben doorgemaakt en hoe wij dikwijls de vreugde van anderen hebben verstoord door onze droefgeestigheid. Wij hopen, dat niemand de geest der vreesachtigheid, die ons bezielde, zal erven. Het is een boze geest, die ons vooral de eerste tijd van onze pelgrims-tocht het licht in de duisternis deed verkeren“. Toen hun ure was gekomen om te vertrekken, begaven zij zich naar de oever der rivier. De laatste woorden van Neerslachtig waren: „Vaarwel duisternis, welkom eeuwige morgen!“ Zijn dochter ging zingende door de rivier, maar de woorden werden door niemand verstaan.

Hier mocht Neerslachtig die veeltijds gebogen ging over de aarde als een bezwaarde van geest, het hoofd opheffen naar boven om eeuwig de Koning te aanschouwen in Zijn schoonheid. En wie had het ooit kunnen denken dat Zeerbevreesd zingende zou gaan door de rivier des doods, als een echte geloofsheldin. O, wat is het deze bezwaarden en bestreden pelgrims toch wonderlijk meegevallen. De Heere heeft hen vanuit Zijn onveranderlijke trouw niet begeven en niet verlaten. Nu verliep er wederom een geruime tijd en toen kwam de bode, om onderzoek te doen naar de oude Eerlijk. Aan zijn huis gekomen, stelde hij hem de volgende regels ter hand: „Gij moet u gereed houden om binnen een week te verschijnen voor uw Heer in het huis des Vaders! En dit woord zij u een teken: Al de zangeressen zullen nedergebogen worden“.

Toen riep Eerlijk zijn vrienden en zeide tot hen: „Ik ga sterven, maar ik laat geen testament na; mijn eerlijkheid gaat met mij mee, zegt dit aan hen, die na mij komen“. Door het geloof heeft deze pelgrim de woorden des eeuwigen levens in een eerlijk en goed hart mogen bewaren, die in volstandigheid vruchten voortbrachten. Als een goede boom bracht hij goede vrucht voort, en daarmee werd hij opgenomen in de eeuwige heerlijkheid.

Toen de dag daar was, meldde hij zich aan om de rivier over te trekken. De rivier stond aan beide zijden buiten haar oevers, maar nu had Eerlijkheid afgesproken met een zekere Goed-geweten, dat deze hem daar zou ontmoeten. Dit deed hij dan ook en bood hem vriendelijk de hand en zo kwam hij aan de overzijde. Zijn laatste woorden waren: „Genade heerst,“ en hiermee scheidde hij van deze wereld. Onder de heerschappij van de genade des Heeren vermocht hij niet te zondigen, maar bekam hij kracht om met Paulus te zeggen: „En hierin oefen ik mijzelf, om altijd een ongergerlijk geweten te hebben bij God en de mensen“. Daarom deerde het hem niet bij het stappen in de rivier, al stond zij aan beide zijden buiten haar oevers.

Weldra werd het gerucht verbreid, dat ook Verdiger der Waarheid door dezelfde bode was opgeroepen, en dat het teken, dat hij ontving, was: „Zijn kruik wordt aan de springader gebroken“. Toen hij deze woorden had verstaan, riep hij zijn vrienden en deelde hun mee wat er op handen was. „En nu,“ sprak hij tot hen, „ga ik naar het Huis mijns Vaders, en hoewel ik met velerlei moeite en bezwaren tot hiertoe ben gekomen, berouwt het mij niet door vele verdrukkingen te zijn heengegaan. Ik vermaak mijn zwaard aan hem, die mij zal volgen op de pelgrimstocht. Mijn littekenen bewaar ik tot een getuigenis, dat ik de goede strijd heb gestreden. En daarvoor ga ik nu mijn loon ontvangen“.

Toen zijn ure was gekomen, vergezelden velen hem naar de oever der rivier, en toen hij zijn voet zette in de donkere stroom, riep hij uit: „Dood, waar is uw prikkel?“ En toen hij in de diepte kwam hoorde men hem nog uitroepen: „Graf, waar is uw overwinning?“ Zo ging hij over en

werd hij met bazuingeschal aan de ingang van de Hemelstad begroet.

Verdediger der Waarheid steunde niet op het genot dat hij in ambtelijke zegeningen had mogen smaken. Het steunpunt van zijn hart lag alleen in Hem, die de dood heeft verslonden tot overwinning.

En nu kwam de roepstem voor Standvastig, degene die zij op zijn knieën vonden liggen op de Betoverde Grond, en de bode stelde hem een geopende brief ter hand, waarvan de inhoud hier op neerkwam, dat hij zich op een grote verandering moest voorbereiden, want dat zijn Meester hem niet langer zo ver van Zich verwijderd wilde houden. Hierover stond Standvastig na te denken, toen de bode voortging: „Gij hoeft niet te twifelen aan de waarheid van mijn woorden, want hier is het zegel: Het rad wordt aan de bornput in stukken gestoten“. Daarop liet hij Stoutmoedig bij zich komen en zeide tot hem: „Mijn vriend, hoewel ik niet het voorrecht heb gehad veel in uw gezelschap te mogen verkeren, in de dagen van mijn pelgrimsreis, toch heb ik zeer veel aan u te danken. Toen ik van huis ging, liet ik een vrouw en vijf jonge kinderen achter; en nu verzoek ik u dringend, wanneer gij terugkeert (want ik weet, dat gij zult terugkeren naar het huis van uw Meester, om nog voor vele pelgrims een gids te zijn), dat gij aan de mijnen zult doen weten wat mijn lot geweest is of nog zijn zal. Verhaal hun ook mijn gelukkige aankomst aan deze plaats en welk een heerlijke erfenis mij is geworden. En vertel hun van de Pelgrim en van Christinne, zijn vrouw, en hoe zij met haar kinderen het voetspoor van hun man en vader gevolgd zijn. Ik heb u voor de mijnen weinig of niets mee te geven, niets dan mijn tranen en gebeden!“ Een gezegende nalatenschap!

Toen Standvastig al zijn zaken geregeld had, kwam voor hem de tijd om zich weg te spoeden, en hij begaf zich naar de oever der rivier. De wateren van de stroom waren op dat ogenblik zeer kalm, en toen Standvastig ongeveer halverwege was gekomen, bleef hij een wijle staan en zeide tot degenen die aan de oever stonden: „Deze wateren zijn voor velen een verschrikking geweest en de gedachte daaraan vervulde mij ook menigmaal met vrees. Maar nu is alle verschrikking geweken; mijn

voeten staan op dezelfde grond, waarop de voeten der priesters stonden die de ark des verbonds droegen, toen de kinderen Israëls de Jordaan overtrokken. Het is waar, de wateren zijn bitter voor het gehemelte en koud voor de maag, maar de gedachte aan de plaats, waar ik heenga en aan het geleide dat mij wacht aan de overzijde, doet mijn hart in mij branden van vurig verlangen. Ik ben nu aan het einde van de reis, mijn moeitelijke dagen zijn ten einde. Weldra zal ik het Hoofd aanschouwen dat voor mij met doornen gekroond werd; het gelaat, dat om mijnentwil werd bespogen.

Vroeger heb ik geleefd van horen zeggen en door geloof, maar nu zal ik leven in aanschouwen, en ik zal mij verheugen in de gemeenschap met Hem, in Wien al mijn lust is. Ik vertoefde hier gaarne, waar van Hem werd gesproken, en het was mijn lust in Zijn treden mijn voetstappen te zetten. Zijn naam is mij als reukwerk geweest, ja zoeter dan alle geur van specerijen. Zijn stem was mij enkel liefelijkheid en het licht van Zijn aangezicht was mij steeds begeerlijker dan het licht van de zon ooit voor iemand heeft kunnen zijn. Zijn woorden waren mijn spijs en mijn verlustiging en een geneesmiddel tegen mijn kwalen. Hij heeft mij gegrepen en mij gereinigd van mijn ongerechtigheden. Ja, Hij heeft mijn treden vast gezet in Zijn wegen“.

Terwijl hij deze woorden sprak, veranderde zijn gelaat. De sterke man kromde zich en nadat hij had uitgeroepen: „Grijp mij bij de hand, want ik kom tot U!“, werd hij niet meer gezien.

Maar heerlijk was het te zien hoe de gehele omtrek als vervuld was met paarden en wagens, met trompetten en pijpers, met speellieden met hun verschillende muziekinstrumenten om de pelgrims te verwelkomen, toen deze de één na de ander de schone poorten der stad binnentraden. Wat nu de kinderen van Christinne betreft, haar vier zonen met hun vrouwen en kinderen, ik kon niet toeven tot zij allen over de rivier waren gegaan. Maar ik hoorde zeggen dat zij nog in leven zijn en dat men verwachting mag koesteren, dat zij nog gespaard zullen blijven voor de Kerk in het land hunner inwoning. Mocht ik nog eens die kant uitkomen, dan wil ik gaarne mededelen, wat ik verder omtrent hen allen heb vernomen. Intussen roep ik hiermee de lezer toe: Vaarwel!“

Nijkerk

R. Kok

Ontmoetingsdag

VAN VRIENDEN VAN BEWAAR HET PAND

D.V. zaterdag 17 april 1971 in het kerkgebouw van de CHR. GEREK. KERK TE DORDRECHT, SINGEL 192

Aanvang:	morgensamenkomst 10.30 uur
Opening:	Ds G. Blom
Spreeker:	Ds H. C. van der Ent Onderwerp: Tempelvreugd en vreze Gods in de jeugd
Sluiting:	Ds M. C. Tanis PAUZE
Aanvang:	middagsamenkomst 14.00 uur
Opening:	Ds M. Baan
Spreeker:	Ds R. Kok Onderwerp: De waarachtige bekering
Sluiting:	Ds D. Slagboom

Alle vrienden van harte welkom!

Naar de katechisatie

(93)

De staten van de Middelaar Christus' sterven

We hebben met elkaar gesproken over het lijden van Christus. Dit was BORGTOCHTELIJK, plaatsvervangend voor Zijn volk.

Dit geldt ook van Christus' sterven.

Jezus heeft Zich tot de dood moeten vernederen. Niet anders kon voor de zonde betaald worden. Gods gerechtigheid eiste dit. De dood is de straf op de zonde. „Ten dage als ge daarvan eet, zult ge de dood sterven,“ zo luidde de Goddelijke bedreiging op de overtreding van Gods wet.

Wat aan Gods wet beantwoordt wordt *gezegend*, dan is er levensfunctionering en levensbloei. Wat Gods wet overtreedt wordt gevolgd door de vloek,

dit is de dood, scheidingsproces. De tijdelijke dood als een scheiding van ziel en lichaam, van onze dierbaren. *De geestelijke dood als een scheiding* tussen God en de mens en de eeuwige dood een eeuwige scheiding van God, ja, van elke blij van Gods algemene goedheid. We hebben hierop gewezen in onze vorige les.

Wij zijn aan deze drievoudige dood onderworpen. „De bezoldiging der zonde is de dood“. (Rom. 6 : 23). De zonde, tegen de allerhoogste Majesteit, tegen God, moet met de grootste straf worden gestraft, dit is de dood! En nu moet naar Gods recht voor de zonde „betaald“ worden.

Onze dood kan echter geen betaling voor de zonde zijn. Want een mens, zelf zondaar zijnde, kan niet betalen, voldoen aan de Goddelijke gerechtigheid. „Niemand van hen zal zijn broeder immermeer kunnen verlossen; hij zal Gode zijn rantsoen niet kunnen geven“. Ps. 49 : 8. „Of wat zal een mens

geven tot lossing van zijn ziel?" Zo sprak Jezus tot Zijn discipelen. Makr. 8 : 37.

Onze Heidelberger zegt ook, dat we niet door een ander bloot schepsel kunnen betalen. Dit is een schepsel, dat alleen schepsel is, engel of dier. Toch is er naar Gods ondoorgrondelijke wijsheid mogelijkheid tot betaling en wel door..... een ander! Maar wie kon dan alleen zulk een ander zijn om te betalen? Wel, de Middelaar Gods en der mensen, Jezus Christus. Die en waarachtig mens moest zijn en tevens ook waarachtig God. Als „mens” om de straf te boeten en de wet te vervullen, dus om te voldoen. Als „waarachtig God” om de dood te overwinnen, zó, dat Hij uit de dood kon opstaan, het leven verwerven en weder geven aan zondaren, die midden in de dood liggen. Ja, ook om een eeuwige waardij aan Zijn verdiënte toe te brengen.

Zo is er hulp besteld bij een Held, een middel, het middel om „de welverdiende straf te ontgaan en wederom tot genade te komen”.

Christus' sterven is dus ook een BORGTOCHTELIJK sterven geweest en daarom en DAAD van Hem, een vrijwillige daad. Wij moeten het sterven ondergaan vanwege de gevolgen onzer zonde. Niemand zal de dood, wanneer zij komt, kunnen afwenden. Maar de Heere Jezus gaf Zich over aan de dood. We lezen: „En het hoofd buigende, gaf Hij de geest”. Wij sterven eerst en dan valt ons hoofd neer. Jezus boog eerst het hoofd en gaf dan Zijn geest. Zijn laatste kruiswoord was: „Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest”. Zo heeft Christus Zijn borg-ziel als een Gode welbehagelijke offerande gegeven aan de Vader. En de Vader heeft dit volkomen offer aangenomen, want Hij heeft Zijn Zoon als Borg uit de dood opgewekt. En zo is het sterven van de Heere Jezus van de rijkste betekenis en troost voor ontdekte zondaren. In verband met die troost is een treffende afschaduwing van het Oude Verbond vervuld.

De Heere had voor doodslagers, die onopzettelijk een doodslag hadden begaan, de mogelijkheid open gesteld, dat men voor de bloedwreker beveiligd kan worden, namelijk door middel van de *vrijsteden*, drie aan de éne zijde van de Jordaan en drie aan de andere zijde. De doodslager moest echter zolang in de vrijstad blijven totdat de Hogepriester gestorven was. Inmiddels werd dan uitgezocht of de doodslag al of niet opzettelijk was gepleegd.

In het laatste geval was men weer geheel vrij. Christus is de ware Vrijstad en door Zijn dood is er een volkomen vrijlating verworven, voor..... doodslagers! Zijn we dit dan allen van nature? Inderdaad. Want de Schrift zegt: „Wie zijn broeder haat is een doodslager”. I Joh. 3 : 15. En: nijd, haat, toorn, wraakgierigheid is de WORTEL van de doodslag. Zondag 40.

Noodzakelijk is het, dat we hieraan ook ontdekt worden. Dan wordt het sterven van Christus enerzijds zulk een stof tot verootmoediging in het feit, wat het Hem gekost heeft en anderzijds stof tot rijke vertroosting, dat Hij Zich zó diep voor zulke doodslagers heeft willen vernederen.

De Apostel verklaart in Hebr. 9 : 15-17 nog een kostbare zegen door het sterven van de Borg. Door Zijn sterven is het *testament* geopend. En de erfenis ligt in Hem eeuwig vast.

In de voorwerpelijke zin, krachtens Gods Verbond, zijn we erfgenamen (zie het doopformulier). Maar zijn we het ook geworden door *wedergeboorte*? Vreselijk zal het zijn voor allen, die als „kinderen des koninkrijks” bij het verkrijgen van de erfenis geen be lang hebben gehad en deze verworpen hebben. Want die zullen „buiten geworpen worden” en een eeuwige wroeging zal hun deel zijn. Smeek den Heere, dat Hij het nóg doe inzien en U het hoogste belang moogt krijgen bij zulke allervoor treffelijkste schatten. Dat we toch geen rust mogen hebben, voor we die bezitten!

Urk

v. L.

Reisindrücken

7

Het leven in Canada is een leven van strijd, moeite en verdriet. Het is daar niet anders dan elders in de wereld. Ook daar geldt, wat we belijden, dat we aan allerlei ellende, ja aan de verdoemenis zelf onderworpen zijn.

Aanvankelijk bestonden de gemeenten in hoofzaak uit jonge gezinnen. Toen was er de strijd om zich een bestaan te verwerven in het nieuwe land. Er kwamen weinig sterfgevallen voor. Maar in de

loop der jaren zijn er al vele graven gedolven en zijn er ledige plaatsen gekomen. Ik denk aan Ds. Laman en zijn echtgenote, die na korte ziekte, enkele jaren na elkaar, stierven en daar hun laatste rustplaats vonden in de Canadese grond, terwijl hun ziel mocht ingaan in de rust. Ik denk aan ouderling Postma en diens vrouw — ik heb ze niet gekend — die plotseling weggerukt werden, toen ze de weg overstaken en gegrepen werden door een auto. Ik denk aan anderen, waarvan ik er sommige gekend heb, die door een ongeval getroffen werden of na ziekte heengingen. Het leven is een damp, de dood wenkt ieder uur. Dat wordt ook daar telkens bevestigd. Er blijft voor ons allen uiteindelijk slechts een enkele levensvraag over, maar dat is dan ook een belangrijke vraag, namelijk hoe we bereid zullen zijn om vroeg of laat God te ontmoeten.

De kerk neemt gelukkig in het leven van vele emigranten nog een plaats in. Daarmee willen we niet zeggen, dat alle emigranten de kerk op een juiste wijze weten te waarderen. Het gaat in Canada als hier. Vele mensen, die bij voorbeeld van het platteland naar de stad gaan, raken daar kerkelijk zoek en geestelijk helemaal van het pad af. In Canada zijn velen maar luk raak ergens terecht gekomen. En in de eerste jaren van de na-oorlogse emigratie is het belang van de ontwikkeling van een eigen kerkelijk leven door velen niet gezien, die daarbij een goede leiding hadden kunnen geven. Velen zijn ge-emigreerd en terecht gekomen in streken, waar de waarheid niet te vinden was. Zij hebben zich min of meer gemakkelijk aangesloten bij een der bestaande kerken. Sommigen of velen kwamen daardoor terecht in de Christian Reformed Churches, te vergelijken met de Gereformeerde kerken in ons land. Onze mensen in Canada staan afwijzend tegenover die kerken, omdat men daar dezelfde beginselen is toegedaan als de Gereformeerde kerken hier.

Het is onder de zegen des Heeren gelukt tot een eigen kerkelijk leven te komen. Het is daar niet volmaakt, in geen geval. Er zijn daar ook dingen, die met zorg kunnen vervullen. Toch is daar nog veel goeds te vinden. In alle gemeenten in Zuid-Ontario heb ik gepreikt. Met velen heb ik kennisgemaakt. Vooral uiteraard in Hamilton en omgeving, omdat daar mijn kinderen wonen en ik daar het meest gearbeid heb. De contacten met velen van allerlei leeftijd heeft toch doen zien, dat daar mensen wonen, die de Heere vrezen. De Heere werkt daar nog met Zijn Geest. Er is nog belangstelling voor de waarheid naar Gods Woord. Velen verstaan het nog, dat het wederbarende werk des Geestes nodig is. Er zijn ook andere tendenzen. Het wil er ook daar bij velen gemakkelijk in, dat het niet zo zwaar hoeft en dat het toch zo eenvoudig is en dat men het slechts moet geloven enz. Dat is de tegenstelling tussen het werk des Heeren en het werk van de mens, die altijd weer naar voren komt.

Het is telkens een verkwikking om een poos in het vreemde land door te brengen. Het is fijn om bij de kinderen en kleinkinderen te zijn, die van jaar tot jaar groter worden en wier aantal in de loop der jaren nogal vermeerderd is. Het stemt evenzeer tot vreugde daar het woord te mogen bedienen en vrienden te mogen ontmoeten. Het werk des Heeren in Canada is niet anders dan hier. Zo vliegen de dagen en weken voorbij en wordt het weer tijd om te vertrekken.

Maar zover is het nog niet, dat we hiermee besluiten. Nog een paar dingen vragen de aandacht. Een daarvan is het kerkelijk leven in het algemeen. Een poos geleden sprak ik een lezer van ons blad, die belangstelling voor het godsdienstige en kerkelijke leven in Canada heeft en vroeg ook daarover iets te schrijven. Nu is dat niet zo gemakkelijk. Dat zou beter kunnen worden gedaan door iemand, die geheel op de hoogte is. Ik moet volstaan met enkele opmerkingen.

Er waren vóór de na-oorlogse emigratie verschillende gemeenten, die behoorden tot de Gereformeerde Gemeenten in Nederland en Noord-Amerika. Het ligt voor de hand, dat leden van die gemeenten, die uit Holland naar Canada of de Verenigde Staten emigreerden, zich aansloten bij de reeds bestaande gemeenten of dat zij kwamen tot instituering van nieuwe gemeenten in andere plaatsen. Ik krijg vaak de indruk, dat de band onder hen sterker is dan onder onze gemeenten en dat men daar het kerkelijke leven heeft, zoals dat ook hier is. Daar staan verschillende predikanten die vroeger in ons land hebben gediend. Het komt voor, dat dicht bij elkaar gemeenten

van beide kerkgroepen zijn. Ook in Canada en de Verenigde Staten is verdeeldheid, die er niet moest zijn. Wanneer we de kerkgeschiedenis van de laatste eeuwen nagaan dan kunnen we zien, dat ook in de nieuwe wereld allerlei verschil van inzicht en van grondslag is geweest, die tot scheuring en verdeeldheid aanleiding heeft gegeven. Het is daarom van groot belang, dat emigranten met deze dingen ernstig rekening houden. Laat men zich toch nooit vestigen in streken, waar de waarheid niet recht gehandhaafd wordt. Het gaat om de toekomst van de kerk en van de gezinnen. Hier mag wel opgeroepen worden tot waakzaamheid en gebed!

Of er dan in Canadese kerken geen waarheid meer te beluisteren valt? We zouden dit niet graag durven beweren. We mogen aannemen, dat er ook uit de nageslachten van hen, die uit Schotland en andere protestantse landen zijn geëmigreerd, zijn, die de Heere vrezen. Maar in hoeverre dat het geval is, is moeilijk uit te maken. Het onderscheid in taal maakt een nauw contact nog niet mogelijk. Hoewel, er zijn ook verblijdende dingen. Maar daarover een volgende maal.

B.

Voor de jeugd

Beste jongelui!

We hadden het over de preek. Daarin moeten de drie stukken „ellende, verlossing en dankbaarheid” tot hun recht komen. Een preek, waarin deze drie stukken niet voorkomen, deugt niet, aldus mijn oud-leermeester in de predikkunde. Ik meen dit ook gelezen te hebben in één van de geschriften van Prof. Wisse, die in zijn leven ook les gegeven heeft in de homiletiek (predikkunde). Wij zijn het hier natuurlijk hartelijk mee eens. En dan niet omdat Prof. v. d. Meiden, of Prof. Wisse, of wie dan ook dit gezegd heeft, maar omdat dit in de bijbel de doorgaande lijn is, die men overal vinden kan. Tenminste, wanneer men nog ogen heeft om te zien. Is men met verblindheid geslagen, dan ziet men daar natuurlijk niets van. De zodanigen kan ik alleen maar toebidden, dat ze om opening der ogen vragen, opdat ze zullen mogen zien.

In orde gaat dan altijd de ellende aan de verlossing vooraf. Want als ik mijn ellende niet ken, hoe zal ik naar verlossing verlangen? Die gezond zijn hebben de Medicijnmeester niet van node, maar die ziek zijn. Men moet natuurlijk niet in de ellende blijven hangen, als zou er geen verlossing zijn. Dat is ook verkeerd. Dan doet men te kort aan de evangeliebediening. En evangeliebediening is toch de blijde boodschap uitdragen, dat de Heere Jezus Christus in de wereld gekomen is om zondaren zalig te maken.

Als deze dingen recht worden verkondigd, dan kan de dankbaarheid niet achterwege blijven. Die komt tot openbaring in een leven in heiligmaking. Dat is een leven naar de wil van God. De wil van God n.l. zoals deze in de wet geopenbaard is. Daarom wordt in de Heidelbergse Katechismus de wet ook behandeld in het derde stuk.

En dan moeten jullie niet denken dat deze drie stukken na elkaar worden geleerd, in die zin, dat men eerst wat onderwezen wordt in de ellende, liefst niet te lang, om dan daarna nog wat onderwijs te krijgen in de verlossing, om dan tenslotte het leven in de dankbaarheid te laten uitlopen, waarin men dan in een voortdurende haleluja-stemming zou verkeren. Het lijkt wel of het bij sommigen zo is. Men ontkent de noodzakelijkheid van de drie stukken niet. O neen, men houdt ten deze nog vast aan de belijdenis. Maar dat eerste stuk, daar is men al gauw overheen en het tweede is men ook in een enkel ogenblik gepasseerd, om dan in het derde stuk z'n leven te vinden, naar men denkt. Men noemt zich dan „vrijgemaakt” en heeft zichzelf daarbij een „vrijbrief” uitgereikt om te gaan leven naar het vlees. Men is dan boven de wet uitgegroeid. Die leefregel der dankbaarheid weegt hen niet zwaar. Men acht alles geoorloofd en doet dan tegelijkertijd alles maar ook. Degenen die met dit gemechaniseerde en geautomatiseerde Christendom niet mee kunnen komen, worden zo wat voor „achterlijk” versleten. Met zulke mensen zou je dan eigenlijk misschien nog een beetje medelijden kunnen hebben, doch verder moet je ze maar laten lopen.

Doch zo liggen, naar onze vaste overtuiging, de zaken niet. Want de drie stukken worden niet „na” elkaar, maar „naast” elkaar geleerd. Wat zoveel zeggen wil, als dat men er nooit in uitgestudeerd

komt. In het derde stuk niet, maar in het eerste en tweede ook niet. Men moet in alle drie de stukken steeds dieper onderwezen worden. En dan geloof ik altijd nog, dat men in het derde stuk, het stuk der dankbaarheid dus, het beste zijn ellende leert kennen. Want in het derde stuk komt men er pas achter hoe weinig men van dat Godelbehagelijke-leven terecht brengt. De allerheiligste toch heeft maar een klein beginsel van deze nieuwe gehoorzaamheid. Het „willen” is wel aanwezig, n.l. om naar de wet Gods volkomen te leven, maar het volbrengen vindt men niet. En dan roept men het uit met Paulus: Ik ellendig mens. Paulus een verlost mens, een dankbaar mens en toch nog een ellendig mens. Hoe is dat nu allemaal te rijmen? zullen jullie mogelijk vragen.

Weten jullie hoe dit zit? Paulus behoorde bij dat volk, dat de Heere Zichzelf had overgehouden, en waarvan je lezen kunt in Zefanja 3:12: „Maar Ik zal in het midden van u doen overblijven een ellendig en arm volk; die zullen op de Naam des Heeren betrouwen.

Wanneer men steeds maar weer bij zijn ellende bepaald wordt, dan wordt de Heere Jezus Christus, de Verlosser, voor zo een al dierbaarder, van al groter waarde. Men komt er dan steeds meer achter, wat het Hem gekost heeft, om zulk een zondaar, die het er maar nooit beter af kan brengen, vrij te kopen. Want de schuld, die men door de zonde gemaakt heeft, is niet in getallen uit te drukken. De losprijs, die de Heere Jezus Christus daarvoor gegeven heeft, is evenmin in getallen uit te drukken. Gods kinderen zijn niet gekocht met de prijs van goud of zilver, doch met de dure prijs van het bloed van Christus. God was over de zondaar niet eerder tevreden, voor Hij bloed zag. En dat heeft nu de Zoon van God opgebracht.

Wanneer men daar iets van verstaat, dan kan het niet anders of dit heeft een „nauw” leven tot gevolg. En dan is een nauw leven iets anders dan een „benauwd” leven. Zo stelt men het wel eens voor, alsof het „ware leven” (wat men dan niet voor leven ziet) een benauwd leven zou zijn. Doch dat is het in geen geval. Het is een ruim leven. Maar dan in God. Men heeft dan in God ruimte gevonden. Men verstaat dan: Hij doet mij in de ruimte gaan.

Dat wil natuurlijk weer niet zeggen, dat degenen die het „ware leven” deelachtig zijn, het nu nooit meer eens benauwd hebben. O zeer zeker, maar dat vindt dan niet zijn oorzaak in het leven-naar-de-wil-van-God, maar in een-gevallen-zijn-in-de-zonde. En dat komt helaas nog al eens voor. Wij struikelen, zegt Jacobus, dagelijks in velen. Doch die benauwdheid wordt dan weer mede-oorzaak dat men er door naar de Heere uitgedreven wordt. Het vergaat dan de zodanigen net als een kind, dat de hand van vader of moeder heeft losgelaten en gevallen is. Het begint te huilen en moet door een der ouders geholpen worden. Ja, de tranen houden niet eerder op, voor dat moeder of vader er een kusje op gegeven heeft.

Ik hoop niet, beste vrienden, dat jullie dit kinderachtig zullen vinden, want dit is niet kinderachtig, maar geestelijk-kinderlijk. Het geestelijke kind, dat is het kind van God, geestelijk genoemd omdat het door de Geest Gods wederomgeboren is,ervaart het zo.

Weten jullie daar ook wat van? Je bent te feliciteren als deze „omgang” met God geen vreemde zaak is in je leven.

En nu nog wat anders. Ons blad „Bewaar het Pand” bestaat nu vijf jaar. Je zoudt ten deze van een lustrum kunnen spreken. Het heeft een vaste en ik mag ook wel zeggen: *enthousiaste* lezerskring gekregen. Meerdere malen mogen we daar iets van vernemen. We zijn daar blij mee.

Het kontakt tussen ons bestond tot nu toe alleen maar via Bewaar het Pand. Misschien dat jullie mij en de andere schrijvers meerdere malen hebben gezien, maar jullie zijn als trouwe „Bewaar het Pand-vrienden”, voor het merendeel, ons onbekend. Daarom meende de Redactie eens een ontmoetingsdag te moeten organiseren. Deze dag is vastgesteld op *Zaterdag 17 april 1971*. We hopen dan elkander te ontmoeten in de Christelijke Gereformeerde Kerk te Dordrecht, Singel 192. Aanvang 10.30 uur.

Na de opening enz. hopen wij dan te spreken over: „TEMPELVERVAL EN VREZE GODS IN DE JEUGD”.

Ik zou zeggen, beste vrienden, met de zaterdag hebben de meesten van jullie vrij. Misschien heb je ook een auto of kun je iets organiseren, waar-

door je gezamenlijk naar Dordrecht komt, maar laat ons elkanders aangezicht eens zien. De wereld heeft voor haar zaak alles over. Voor een bokswedstrijd blijft men nachten op en geeft men miljoenen uit. Wat is ons de dienst des Heeren waard? Praat er ook eens ernstig over met je ouders en brengt ze mee. Want voor hen is er ook nog wat in het vat.

Zie verdere mededelingen in dit blad.

Jullie aller vriend,
Ds. H. C. v. d. Ent

UITNODIGING

tot het bijwonen van een **LANDELIJKE SAMENKOMST**, belegd door de STICHTING REFORMATISCHE PUBLIKATIE, ter gelegenheid van de verschijning van het Reformatorisch dagblad op Deo Volente ZATERDAG 27 MAART 1971 te 14.30 uur in het Kerkgebouw van de Chr. Geref. Kerk, Oranjestraat 73 te DRIEBERGEN.

Het programma voor deze dienst is als volgt:

1. OPENING door de Weleerw. Heer Ds. A. VERGUNST, pred. van de Geref. Gemeente te Rotterdam, Voorzitter van de Raad van Toezicht van de S.R.P.;
2. De Weleerw. Heer Ds. J. P. VERKADE, Ned. Herv. pred. te Nieuwe-Tonge, 2e Voorzitter van de Raad van Toezicht van de S.R.P., onderwerp: „Is er geen oorzaak?”;
3. De Eerw. Heer G. DEN BOER te Hoofddorp, Voorzitter van het Stichtingsbestuur, onderwerp: „Bekroning zonder roem”;
4. SLOTWOORD door de Weleerw. Heer Ds. N. DE JONG, Chr. Geref. predikant te Driebergen.

Tijdens de dienst zal éénmaal worden gecol-lecteerd voor het REFORMATISCH DAGBLAD, waarvan het 1e nr. D.V. op die dag voor het eerst zal zijn verschenen.

Vrije zitplaatsen. Vanaf het N.S.-station is de plaats van samenkomst bereikbaar: lopende plm. 25 min of per H.B.M.-bus, lijnen 50, 56 en 58 (richting Doorn, Rhenen, Arnhem); lijn 58 uitstappen halte Traaij/Oude Kerkhof, lijn 50 en 56 halte Parklaan/Oranjestraat.

Parkeergelegenheid is er langs de lanen nabij het kerkgebouw.

Iedere belangstellende wordt hartelijk uitgenodigd tot dit bijzondere samenzijn. Ook de jeugd is van harte welkom.

STICHTING REFORMATISCHE PUBLIKATIE, administratie: Korenstr. 9, Apeldoorn, tel. 05760-15202, Gironr.: 1 59 99 99.

Attentie!!

D.V. 1 APRIL a.s.

verschijnt het

„Reformatorisch Dagblad”

Korenstraat 9, Apeldoorn
Telefoon (05760) 15202

**Vereniging voor
christelijk onderwijs
op reformatorische grondslag
te Dordrecht**

aangifte van leerlingen

voor de **Ds Balthazar Lydiusschool**
voor **MAVO, Streekschool voor Dordrecht**
en omgeving, Singel 28, Dordrecht
De school leidt op voor het **MAVO 3- en MAVO 4-diploma**

Aanmelden bij de directeur: C. J. HARTOG,
Valeriusstraat 3, Dordrecht
telefoon huis (01850) 36156 en school 42020

DENK OM UW LIJN!!

Onze gegarandeerd veilige

VERMAGERINGSKRUIDEN

verminderen Uw gewicht langs natuurlijke weg. Vochtafdrijvend, vetverminderend en laxerend

Kuur voor een maand f 6,95
(alle kosten inbegrepen)

DROGISTERIJ SIKKING
BARREVOETESTRAAT 5, HAARLEM
Tel. 023-312882 - Giro 190609

Wij leveren u alle

Bijbels en Psalmboekjes

(Statenvertaling)

franko thuis

H.H. Kerkeraden!

Voor de levering van **huwelijksbijbels** houden wij ons aanbevolen

BOEKHANDEL VAN LEEUWEN

Wijk 7-78, Urk, telef. 05277-1783
na 7 uur: Almerelaan 1, telef. 05277-1593

TE KOOP GEVRAAGD

Oude Theol. boeken en nieuwere uitgaven van de serie Overjarig Koren.

Uit de Schat des Woords

Uit de Levensbron

Genade voor genade

Van recht en genade e.d.

Aanbiedingen aan:

Boekh. J. P. v. d. Tol, Dordrecht
tel. 01850-3 95 58 b.g.g. 3 09 57

NOG EEN KLEIN AANTAL EXEMPLAREN

Dan is het beroemde

GROTE VOORLEESBOEK

van W. G. v. d. HULST

GEHEEL UITVERKOCHT

Heeft u dus nog geen ex. zorg dan dat u er een bemachtigt. 66 verhaaltjes voor de kleintjes met prachtige platen van W. G. v. d. Hulst jr.

Een juweel van een boek, voor vele uren ongestoord voorleesgenot. 320 blz. groot formaat gebonden in afwasbare band met stofomslag, prijs f 22,50.

LINDENBERGS BOEKHANDEL

Slaak 8, Rotterdam-16
postadres Postbus 4209, tel. 010-12 89 34
Een zaak die een naam heeft te verliezen op het gebied van zijn sortering kinderboeken. Vraag onze catalogus zonder enige verplichting aan.

GEVRAAGD KAMERS

met douche en kookgelegenheid enz., in bosrijke omgeving door twee echtparen met 4 kinderen in leeftijd van 14, 9, 4 en 3 jaar van 3 t.e.m. 17 juli a.s.

J. C. Baartman, Rietstraat 37, telef. 02521-56 28, Lisserbroek.

APELDOORN EN OMSTREKEN

Door de STICHTING REFORMATISCHE PUBLIKATIE zal D.V. op 25 MAART a.s. een

STREEKBIJENKOMST

worden gehouden in het kerkgebouw aan de Graaf van Lyndenlaan-9. Aanvang half acht. Sprekers hopen te zijn:

1. Ds. A. Vergunst, pred. der Geref. Gemeente te Rotterdam, **Openingswoord**;
2. Drs. C. S. L. Janse te Breukelen;
3. Dhr. K. Bokma, Apeldoorn (directeur van het Reformatorisch Dagblad);
4. Ds. J. G. Abbrinck, Herv. predikant te Hoevelaken, **Slotwoord**.

Iedere belangstellende is hartelijk welkom.